

Sygn. akt III Kow 1715/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu III Wydział Penitencjarny i Nadzoru Nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Chojnowska

Protokolant: -----

w obecności Okręgowego Prokuratora ----- po rozpoznaniu w sprawie **M. R. syna W.**, na skutek skargi skazanego na decyzję dyrektora zakładu karnego w S. z dnia 21.12.2017 roku o udzieleniu zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego pod konwojem, na podstawie art. 7 § 5 kkw.

Postanawia

Utrzymać w mocy decyzję dyrektora zakładu karnego w S. z dnia 21.12.2017 roku o udzieleniu skazanemu **M. R. synowi W.** zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego pod konwojem .

UZASADNIENIE

W dniu 21.12.2017 roku dyrektor zakładu karnego w S. udzielił osadzonemu M. R. synowi W. zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego pod konwojem funkcjonariuszy służby więziennej w celu udziału w ceremonii pogrzebowej brata w dniu 23.12.2017 roku. Konwój realizowany w odzieży własnej, kajdanki zakładowe na ręce trzymane z przodu. W ustawowym terminie skargę na tę decyzję złożył skazany, pisząc w jej uzasadnieniu, że zasługiwał na udzielenie mu przepustki bez konwoju. Chciał się tym samym sprawdzić w warunkach wolnościowych.

Sąd zważył:

Decyzja dyrektora z dnia 21.12.2017 roku zapadła w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, a tylko to bada Sąd przy rozpoznaniu skargi. Decyzja dyrektora zakładu karnego w S. wydana została na podstawie art. 141a § 1 k.k.w, z którego treści wynika, że dyrektor zakładu karnego może udzielić skazanemu zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego pod konwojem funkcjonariuszy Służby Więziennej, osoby godnej zaufania lub samodzielnie, na czas nie przekraczający 5 dni między innymi w celu uczestnictwa w pogrzebie członka rodziny, jak w tym przypadku. Dyrektor zakładu karnego w S. wyrażając zgodę na udzielenie zezwolenia na opuszczenie przez skazanego zakładu karnego wybrał formę pod konwojem, posilkując się prognozą kryminologiczno społeczną sporządzoną za czas pobytu skazanego w jednostce penitencjarnej – która była negatywna. U skazanego stwierdzono bowiem uzależnienie od alkoholu. Z uwagi na brak zgody skazanego i negowanie przez niego potrzeby leczenia – na leczenie odwykowe w warunkach zakładu karnego został skierowany postanowieniem Sądu wydanym w trybie art. 117 k.k.w Skazany odbywa karę za kierowanie motorowerem w stanie nietrzeźwości i samochodem w stanie nietrzeźwości wbrew orzeczonemu zakazowi. Do odbycia kary został doprowadzony. Skazany nie stałego miejsca zamieszkania i bliskich osób, które mogłyby mu pomóc. Te okoliczności ustalone przez administrację zakładu karnego stały się podstawą decyzji dyrektora zakładu karnego. W tym stanie sprawy decyzja dyrektora jest prawidłowa.

Wobec powyższego skarga skazanego jest jedynie polemiką z ustaleniami dyrektora zakładu karnego i z tych względów orzeczono, jak w sentencji. Sędzia:

Pouczenie

postanowienie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu

ZARZĄDZENIE

A. odpis postanowienia doręczyć:

1. Administracji zakładu karnego w S.
2. Skazanemu
3. Prokuratorowi Okręgowemu w Sieradzu

B. zakreszyć numer w wykazie IIIKow (...)

C. wpisać sprawę na wokandę

29.01.2018 r.

Sędzia: SSO M. C.